

Voorwoord van de voorzitter Dr. Yves Louis

Periode april - mei - juni 2015

In het kader van het stappenplan voor de hervorming van de ziekenhuisfinanciering treden we deze maand in een volgende fase met de oprichting van een Overleggroep, met vertegenwoordigers van de ziekenhuizen, de artsen en de ziekenfondsen.

Dit is eerder een oriënterend maar zeker geen besluitvormend orgaan.

We zijn er ons van bewust dat een grondige hervorming nooit probleemloos zal verlopen.

Men wil ons wijsmaken dat de honorering per prestatie behouden blijft en dat discussies met de beheerder over de afdrachten achterwege zullen blijven. Toch tekenen zich reeds moeilijk te aanvaarden voorstellen af in de algemene filosofie van forfaitarisering die de financiële autonomie en de beslissingsmacht van de artsen bedreigt.

Een gegarandeerde deelname van de artsen aan het medisch beheer is enkel oogverblindend.

Het begrip zuiver honorarium zal ook duidelijk moeten gedefinieerd worden, het mag in geen enkel geval een 'uitgezuiverd' honorarium worden dat in combinatie met een herziening van de nomenclatuur voor sommige specialismen wel eens voor grote verrassingen zou kunnen zorgen.

Als het er enkel op aan komt de honoraria af te romen om het deficit van het BFM te compenseren dan zullen we ons daartegen verzetten.

Achter de eerbare alibi's van de overheid voor transparantie en efficiëntie wil men de rode cijfers van de ziekenhuizen wegwerken met de vrome wens dit te bekomen door het zorglandschap fundamenteel te wijzigen.

Vanaf 1 juli treedt ook de verplichte derdebetaler voor alle patiënten met recht op een verhoogde tegemoetkoming in werking.

Oud BVAZ Voorzitter Roland Lemye en ikzelf waren te gast bij onze Franse Collega's van de Confédération des Syndicats Médicaux français (CSMF) in Parijs.

Ze hebben reeds een staking en monsterbetoging (40.000 artsen en gezondheidswerkers in de straten van Parijs) achter de rug tegen de socialistische minister van Volksgezondheid, Marisol Touraine, die krampachtig vasthoudt aan haar besluiten en de maatregel wil uitbreiden naar de hele bevolking.

De Franse artsensyndicaten zullen het hier echter niet bij laten en zetten de strijd voort.

Het is wel merkwaardig dat men bij ons dezelfde maatregelen wilt opleggen met een centrumrechtse coalitie die niet verplicht was in dezelfde richting te evolueren als het vorige ministerie van socialistische obediëntie.

Er heerst onduidelijkheid, ook in de laatste medicomut, wanneer de verplichte derdebetalende en de verplichte elektronische overdracht nu echt in voege treedt (1 september al dat niet elektronisch, voorlopig geen sancties? Wanneer uitvoeringsbesluiten?....) De basis zal moeten uitmaken hoever ze wil gaan in het verzet tegen deze verplichting.

Rechts of linkse regering het maakt blijkbaar niet veel meer uit er wordt steeds gestreefd naar meer bureaucratie onder het mom van meer informatie via elektronische weg.

Het probleem is zeker niet de digitalisering van onze maatschappij op zichzelf maar alle onnodige verplichtingen die men opportunistisch toevoegt om te controleren en te besparen.

De pertinente analyse en voorspelling die 'le Monde Diplomatique' 15 jaar geleden maakte over de evolutie van onze westerse maatschappij naar 'une société emphytéotique' is volledig uitgekomen.

Er bestaat enkel nog een pseudovrijheid en autonomie van de burger die meer en meer onbezoldigde tijdrovende verplichte taken krijgt opgelegd in naam van kwaliteit, securitaire obsessie, excessief gebruik van het voorzichtigheidsbeginsel enz ... Dit is het meest uitgesproken in het artsenberoep dat meer en meer vastloopt in een administratief keurslijf. De verplichte derdebetalende en de transparantiewet zijn daar enkele voorbeelden van.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat er zich een toename van 'burn-out' in ons beroep installeert.

Hoe ver zullen deze absurditeiten evolueren voordat zich een echt verzet zich zal aftekenen.